

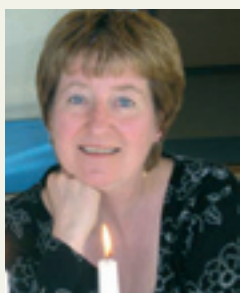
Først faldt jeg for din idérigdom...

Af forlagsredaktør Christel Amundsen, Høst & Søn

“Pyha. Jeg sidder stadig tilbage med vindblæst hår efter at have slugt Kenneth Bøgh Andersens trebinds manuskript, for det er så sandelig en forrygende oplevelse!” Sådan var den første læserreaktion på “Slaget i Caïssa”, og sådan har det været at følge forfatterskabet, der nu udløser Danmarks Skolebibliotekarers Børnebogspris for serien om Den store Djævelkrig.

Til lykke til Kenneth Bøgh Andersen

For ti år siden landede en tyk kuvert på mit skrivebord. Endnu en gang et brev fra ham der Kenneth. Et navn, jeg havde set på andre kuverter. Og han

Christel Amundsen

kunne noget, han kunne skabe historier, havde jeg hver gang tænkt, men det var bare ikke helt godt nok. Den tykke kuvert rummede 1. bind af “Slaget i Caïssa”,

og den kom på et tidspunkt, hvor vi faktisk havde besluttet, at vi ikke lavede fantasy, for det gjorde mange andre forlag. Men det var altså svært at komme uden om ham Kenneth, for han kunne jo noget, og han ville noget med sin historie - som faktisk ikke var skrevet færdig på det tidspunkt. Siden har andre måttet sande, at det er svært at komme uden om Kenneth Bøgh Andersen, som har gjort det, der er så vanskeligt for børnebogsforfattere: At trænge igennem lydmuren hos det voksne publikum og ikke mindst pressen.

Lige siden forfattergerningen blev mere end en drøm, har Kenneth arbejdet målrettet, skrevet hver dag og er efterhånden blevet sin egen bedste

redaktør, hvilket er fuldt tilfredsstillende for den, der har været med til at gøre digteren flyvefærdig. Kenneth kender sine læsere, drager land og rige rundt for at møde dem, og jeg vil vove at påstå, at han har fået mange drenge, der aldrig ville røre en bog frivilligt, til at kaste sig ud i læsningens nydelse. Og de venter ivrigt på den næste bog og den næste. Tre gange modtager af børnenes egen Orla Pris, Kommunernes Skolebiblioteksforenings Forfatterpris og nu Danmarks Skolebibliotekarers Børnebogspris fortæller noget om omfanget af populariteten. Og forfatterskabet er også på vej ud i den store verden. Senest har Tyskland taget imod både “Antboy” og “Djævelens lærling”.

Foruden at være forfatter er Kenneth uddannet lærer og kender til de børn, som ikke kan knække læsekoden. Ikke alle forfattere skønner på letlæsningsgenren, der ikke betragtes som rigtig litteratur, men også den udfordring har han taget på sig og løst på bedste vis med fire letlæste gyserfortællinger.

Kære Kenneth!

Først faldt jeg for din idérigdom, siden er jeg blevet imponeret over din evne til at arbejde med sproget, så du maner billeder frem, selv om du skriver enkelt og letlæseligt, men først og fremmest er det seriøsiteten bag din lyst til at underholde,

der tiltaler. Jeg tror, du selv husker, hvordan det var at begive sig ind i Narnia-universet, at gå gennem skabet ind i eventyrets verden og forlade Ringsted for en stund. Litteratur må gerne underholde og skal helst være mere og andet end form. Men selv underholdning kan rumme en dybere pointe, og jeg ved, at din serie om “Den store Djævelkrig” har fået mange børn til at tænke over det gode og det onde, og om hvorvidt det ene kan eksistere uden det andet, foruden liv og død. Du fører dem gennem verdener, de ikke ville kende meget til, fra Hades til Paradis, og som læser sidder man til bords med både Gud og Djævelen. Dine bøger er en gave til danske børn, kloge, begavede og underholdende, som de er. At du også er en fornøjelse at samarbejde med, gør mit arbejde som redaktør mere inspirerende, vedkommende og sjovt. Det har været en herlig rejse, vi to har været på, så tak for den tykke kuvert i 1999 og et stort og varmt TIL LYKKE med en fuldt ud velfortjent pris.

“Man kan godt kalde bogen (“Den forkerte død”. Red.) en dannelsesroman, for der sker virkelig meget med Filip. Det tror jeg læserne kan identificere sig med, og derfor tror jeg, de tager dem til sig.” (Kenneth Bøgh Andersen til Katrine Balslev i “Kristeligt Dagblad” d. 29.04.09)